

A 10 parancsolat 5-ik parancsolata

“Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élj azon a földön, a melyet az Úr a te Istened ad te néked.” Mózes 20,12

Keresztény Testvéreim! Figyelemreméltó, hogy nem azt mondja Isten: szeresd a te atyádat és anyádat, sem azt, hogy dicsőítsd őket, - hanem: tiszteld a szüleidet! Tudniillik minden normálisan gondolkodó gyermek szereti a szüleit, - habár sajnos rendszerint akkor jön rá erre igazán, amikor már nincsenek a földön. Az a természetes magatartás, az emberi természetből adódó helyzet, hogy a gyermek szereti a szüleit. Szereti még akkor is, ha nem túlságosan tiszteli őket, ha nem is nagyon szeretetreméltók vele szemben, ha vannak olyan szakaszok is az életében, amikor harcban áll velük és ridegen nagy távolságban állónak érzi magát velük szemben. Igen: akkor is megvan a gyermek szíve mélyén a természetes szülők iránti szeretet. Nem azt mondja Isten Igéje, hogy szeresd a te szüleidet, nem szentimentális dolgokról van itt szó: sokkal többről! De arról sincs szó, hogy dicsőítsd a te szüleidet, mert igen veszedelmes dolog ez, ami már sok fiú és leány életében kiváltotta a kisebbségi érzést.

A Tízparancsolatban arról van szó, hogy: “tiszteld atyádat és anyádat”! Add meg nekik azt a tiszteletet, ismerd el és érvényesítsd azt a jogot, ami az atyai és anyai minőségükből kifolyóan jár nekik!

Nemhiába szokták az V. Parancsolatot kapcsolatba hozni a felsőbbség, a politikai hatóság hatalmának a tiszteletével: olyanféle magatartást kíván az Ige a szülőkkel szemben, mint a törvényes felelősséggel szemben. Úgy tiszteld őket, mint ahogyan a hatóságot is tisztelni kell, mert különben sok mindenféle kellemetlenségben lesz része az embernek. Lehet, hogy sokféle kifogása van valakinek a hatóság intézkedéseivel szemben, kritikával illeti azt, kellemetlen egyéniségnek tartja annak képviselőjét: akkor is tisztelni kell, mert felsőbbség!

Valahogy ilyenformán van itt is: a szüleidet is, - meg ha megfogyatkozott is benned irántuk a szeretet, és ha nem tudod is azonosítani magad a gondolkozásukkal, akkor is - tiszteld, mert a szüleid! Mert az élet rendje szerint ők felettes hatóságod, törvényes felsőbbség!

Igen: ezt jelentené szó szerint az Ige! - De hát miért, milyen alapon követelhető meg a szülők jogainak ez a tiszteletben tartása? És itt most valami nagyon fontos és mély tanítása van a Bibliának! Nem csupán a testi és vérségi kapcsolat révén kell tisztelnünk őket, mivel a

szüleink gyermekei vagyunk, hanem azért is, mert az egész atyaság-anyaság fogalma kapcsolatban van Isten atyaságával. Isten a maga atyai teremtő és gondviselő munkájának egy jó nagy részében első számú munkatársaivá fogadta a földi édesapát és édesanyát. Ezt rajtuk keresztül gyakorolja. Az édesapának és édesanyának szülői minőségén átragyog valami a mennyei édesanya valóságából. Olyan közel állnak Istenhez az édesatyák és édesanyák a maguk szülői, édesanyai és édesatyai mivoltukban, hogy maga Isten követel tiszteletet a számukra, és maga Isten kölcsönöz visszfényt nekik abból a fényből, amely egyébként kizárólag az Istené! Aki megtagadja a tiszteletet atyjától és anyjától, az magától Istentől tagadja meg!

Erzitek, mennyire más ez, ami itt a Szentírásban van, mint az emberek érzélgős elmélkedése, a szerető szülőkről és a szerető gyermekekről? Itt tudniillik nagyon világos a parancs a szülőkhez: szülők, az a hivatástok, hogy szülői magatartásokat Isten atyai mivoltát tükrözzé! És az a feladatotok, hogy gyermekeiteknek a saját létük értelmének a nagy kérdésére a nagy feleletet megadjátok! És mivel magas funkciót töltötök be, ilyen nagy méltóságra emelt benneteket Isten és ilyen nagy feladatot bízott rátok: ezért kell, hogy tiszteljenek benneteket a gyermekeitek! És épp ilyen világos a parancs a gyermekekhez is: gyermekek, mivel Isten Jézus Krisztus által az embereket gyermekeivé tette, ezért van nektek is atyátok és anyátok, innen ismerhetitek meg az atyaság-anyaság mivoltát, a születek képviselik felétek első rendben a mennyei Atya valóságát! Tehát nemcsak azért és addig kell engedelmeskednünk földi szüleinknek, mert és ameddig szimpatikusnak, tanácsaikat a magunk akaratával egyezőnek tartjuk, hanem a szülők iránti engedelmesség hitbeli magatartás a számunkra, rajtuk keresztül Istennek engedelmeskedünk, vagy nem engedelmeskedünk. Miképpen a földi felettes hatóságoknak is nem azért engedelmeskedik a hívő ember, mert szimpatikusnak tartja, hanem mert Isten rendelését látva benne, Istennek engedelmeskedik általa!

Ez így, idáig az elmélet. Sajnos azonban a gyakorlatban, jaj de sok probléma adódik! Mégpedig mindkét részcélra: a szülők részéről is, meg a gyermekek részéről is! És ez a parancsolat mind a kettőnek: a szülőknek is, meg a gyermekeknek is a fájó sebére tapint rá, és azt akarja gyógyítani.

Néha maguk a szülők teszik nehezzé, sőt lehetetlenné gyermekeik számára, hogy tiszteljenek őket! Nem azért, mert tisztességtelen életet élnek - bizonyára vannak ilyen szülők is, de az ilyen extrém esetek

remélhetőleg inkább csak kivételek. Hanem azért, mert nagyon sok szülőnél hiába keresi a gyermek az eligazodást az élet komoly kérdéseiben: nem kapja meg, vagy nem helyesen kapja meg azt. Hány szülő mer őszintén és nyíltan beszélni a serdülő fiával vagy lányával, amikor az nem tud mit kezdeni a saját fiatalsága duzzadó erejével, és élete kritikus pillanataiban magára marad, vagy olyan felvilágosítást kap, ami esetleg egy életre megnyomorítja a testét és a lelkét!

Amikor a gyermekünk vélt vagy valóságos bűnöktől való félelmek meredélyein botorkál, oh, de nagy szüksége lenne egy szerető kézre, amely átsegíti a mélység fölött a biztos partra. Nyúl-e felé ez a kéz? De sok szülő teszi lehetetlenné gyermeke számára azt, hogy az élet nagy kérdéseivel, bizalommal odajöjjön hozzá, az által, hogy az édesapa és az édesanya házassága, - dacára a külső látszatnak - nem boldog. A gyermek nagyon élesen lát mindent. Észreveszi a legkisebb zavart is, és minden családi jelenet azzal a következménnyel jár, hogy a gyermek a maga problémáival jobban visszahúzódik önmagába, és kérdéseivel nem megy a szülőkhöz.

Vagy hány gyermek szenved a szülők külsőleges vallásossága miatt. Látja, hogy a szülei imádkoznak, Bibliát olvasnak, templomba járnak, de az nem látszik meg az életükön, hogy valóban hisznek. És hány olyan szülő van, aki igazán mindent megtesz a gyermekéért, jó nevelést ad neki, lehetőségeihez képest anyagi javakat is összegyűjt a számára, hogy meglegyen az életre mindene; önfeláldozó jó atyja, és anyja a gyermekének, de sohasem mutat túl önmagán az igazi Atyára és így bizony, mégis koldusszegényen és elhagyatottan küldi ki az életbe. Pedig úgy-e milyen jó lenne, ha akkor is maradna Édesatyja a gyermekeidnek, ha te már nem lennél?

De sok szülő elidegeníti magától, és valósággal elkeseríti a gyermekét azzal, hogy nem érti meg a fiatalság más igényeit, más problémáit, megváltozott körülményeit, az ilyen kegyes szólamú utalásokkal: hűja, a mi korunkban nem lehetett így vagy úgy tenni a gyermeknek!

Általában igen egyszerű, de fölháborító a mai ifjúság erkölcei fölött sopánkodni, mintha az sokkal haszontalanabb, könnyelműbb, léhább, tisztátalanabb lenne az előtte járt generációkénál! Olvastam a múltkor egy mondást, olyant, amilyent mindnyájan hallottunk már sokszor. Szó szerint így hangzott: "Egy dekadens, halódó korszakban élünk. A fiatalság semmire sem jó: nem tiszteli az öregeket, türelmetlen, lázadó. Ősrégi ismeretekben kételkedik, szüleivel szemben tiszteletlen. A kornak ezek a jelenségei arra mutatnak, hogy egy teljes világromlás felé haladunk." Tudjátok, honnét való ez az írás? Egy ó-egyiptomi sir felirataról! Semmivel sem erkölcsstlenebb a mai

ifjúság, mint mi voltunk, meg mint a nagyapáink, dédapáink voltak, - semmivel sem tisztátalanabb a mai kor, mint a 40-50 évvel ezelőtti, vagy a 3000 évvel ezelőtti kor volt. Legfeljebb ma talán leplezetlenebb, őszintébb, becsületesebb ugyanaz a tisztátalanság és erkölcsstelenség, ami mindig megvolt, de leplezve, nagyképűbben, farizeusibb álarc alatt. Nem a kor tesz erkölcsstlenebbé vagy erkölcsösebbé valakit, hanem Jézus Krisztus hiánya vagy jelenléte! Ne panaszkodjunk hát mi szülők a gyermekeink tiszteletlenségére fölött, hanem legyünk szülők, édesapák és édesanyák, akiket igazan megillet az, hogy "tiszteld atyádat és anyádat!" Mert a mennyei Atya jóságát, gondviselését, szeretetét, önfeláldozását sugározzuk a gyermekeinkre!

Nagyon ritkán van igazán olyan pillanat, amikor a szülők valami olyant kívánnak gyermeküktől, amit a gyermeknek nem szabad megtennie. Egyébként tudom, hogy e tekintetben mennyi nehézség és probléma feszül az idősebb és fiatalabb generáció között. Egyet határozottan merek állítani: ti szülők, a gyermekeitek várják, óhajtozzák bennetek a bizalmas jó barát közeledését, - és ti gyermekek, a szüleitek várják bennetek a bizalmas, jó barát közeledését! Miért nem tudtok hát egymásra találni? Miért kell külön-külön, árván, magatokra maradottan bolyonganotok?

Igen, túlságosan nagy már a szakadék közöttetek! Testvéreim! Az Ótestamentum utolsó lapjának a legutolsó versében van egy drága ígérete Istennek Valakiről, Akinek többek között az lesz a feladata, hogy "az atyák szívét a fiakhoz fordítja, a fiak szívét pedig az atyákhoz". (Malakiás 4,6) Ez a Valaki már eljött erre a világra! Eljött a világra, mégpedig egy fiú alakjában, az Egyszülött Fiú alakjában! És nagy békéltető, egyeztető szolgálatát úgy végezte el, hogy az Atya nem kímélte egyszülött Fiát, hanem odaadta kínos kereszthalálra.

Ott, ahol az Atya föláldozta a Fiút, a keresztnél, a Golgotán érnek össze az atyák és fiak szíve egymással a közös bűnbocsánatban. Onnét kezdődhet újra minden elrontott családi élet, most már boldogan és úgy, ahogy a törvény mondja alapigénkben: "Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élj azon a földön, a melyet az Úr a te Istened ad te néked. Ámen

„ŐSKERESZTYÉNSÉG” ÉS „ÓKATHOLICIZMUS”

I. Mi különbség van a kettő között?

Az egyház a maga három első századának folyamán *két fejlődési fokon* ment keresztül. Az egyik volt az őskeresztyénség, a másik az ókatolicizmus. A legelső időkben az egyház a világtól elhúzódó kis gyülekezetekből áll. Izzó várakozással csüng az Úr közeli visszajövetelének reménységén. Hite még nincs tanná kristályosodva, életének még nincsenek szilárdul kialakult szabályai. A *Lélek* uralma jellemzi. A hívők a Krisztus lelkével, a Szentlélekkel eleven és állandó közösségben vannak. Ez forró vallásos buzgóságban és ihletett elragadtatásokban, magasfokú erkölcsi tisztaságban (szentségben) és testvéri szolgálatkészségben nyilvánul. Ez a belső, szellemi hajtóerő fölslegessé teszi köztük a külső, jogi parancsszót. Aki megkeresztelkedett és a Szentlélek hatalma alá került, az már tagja a gyülekezetnek. Ezért az őskeresztyének mind a „Krisztus teste”, az *egyház* tagjainak tudják magukat. Azt is kifejezik az *ekklesia* = *egyház* névvel, hogy ők — nem a zsidók — az Isten igazi választott népe. Az egyes gyülekezetek elég sűrűn érintkeznek egymással; azonban az érintkezések még teljesen szabadok: kötelező, jogi összeköttetés, hivatali felsőség még egyáltalán nincs közöttük és fölöttük.

Egészen más kép tárul elénk a 200-ik év körül. Ekkor már van jogilag szervezett egyház, van gyülekezeti rendtartás, vannak hivatalos papi személyek. Meg vannak állapítva az istentiszteleti formák és a hittételek. Egyszóval a vallás és az egyház minden életnyilvánulásban egységes, szilárd *tekintély* uralkodik. Ahhoz, hogy valaki az egyház tagja lehessen, most már nem elég csak megkeresztelkednie s a Lélek uralmába kerülnie, hanem föltétlenül alá kell vetnie magát az egyházi tekintélynek is. Ez az egységes tekintély a legfőbb biztosítéka most már magának az *egyház egységének* is. És ez az egyház, éppen mert *ilyen* egysége van, egyetemes = katóliké *ekklesia*, *azaz az egész ismert világra kiterjedően egy*. A keresztyén vallás e fejlődési foka tehát már *katolicizmus*; de még *egyáltalában nem „görög”, vagy „római” katolicizmus, hanem ezektől jól megkülönböztetve: ókatolicizmus*.

2. A *gnosis* és a „katolikus” egyház keletkezése

Erre a rendkívül fontos fordulatra, a katolicizmus kialakulására elhatározó hatással volt egy nagy szellemi küzdelem: *az egyház harca a gnostikus irányokkal*. Ezek az irányok nem egyebek, mint a kor

nagy valláskeveredésének gyümölcsei. Alapgondolatuk az, hogy a megváltást egy titokzatos, ihletszerű *megismerés* = *gnosis* hozza létre az emberi lélekben azzal, hogy feltárja az istenség mélységeit. A gnosticizmus *keresztyén* hívei ezt azután azzal egészítették ki, hogy *erre a megváltó megismerésre csupán Krisztus vezethet el*. Ezt az alapgondolatot a filozófia és a költői képzelet segítségével fejtették ki. A szövevényes gnostikus tanítások, valamint a gnostikus felekezetek pompás szertartásai sok kereső lélekre bűvös vonzóerővel hatottak. Az egyház ezt nem nézhette tétlenül. Nyilvánvaló volt, hogy a gnostikusok minden jószándék ellenére is bomlasztólag hatnak a keresztyén hitre és gondolkozásra. *Ők tökéletes filozófiává és felülmúlhatatlan misztériummá akarták formálni a keresztyénséget*, de ennek nagy ára lett volna. *Az egyszerű hitet az „ismerettel” szemben kevésre becsülték; a Szentírás alapvető jelentőségét nem ismerték el; veszélyeztették magát az egyistenhitet s Krisztusból valami alsóbbrendű isten-féle szellemalakot csináltak*.

Az egyház tehát ez idegenszerű áramlattal szemben — mikor az, 135 körül, hódításainak tetőpontjára hágott — erélyesen védekezni kezdett. Közmegegyezés alakult ki arra nézve, *mit kell a helyes, igaz hit, a valódi keresztyénség zsinórmértékének tartani*. Ilyen zsinórmértékül megállapították: a) a közös és egységes *hitvallást*, amely a II. század közepén Rómában már körülbelül úgy hangzott, mint a mi mai apostoli hitvallásunk; b) a hiteleseknek tekintett evangéliumok és egyéb apostoli írások gyűjteményét, az ú. n. *újszövetségi kánont*; végül c) a *püspöki hivatalt*. Az egyház e három alapvető tekintélyét a köztudat maguktól az *apostoloktól* származtatta. Mindazokat, akik ezeknek az „apostoli” tekintélyeknek nem tudták és nem akarták magukat alávetni — így elsősorban a gnostikusokat — eretnekeknek bélyegezték és kizárták az egyházból. Ettől fogva csak az lehetett az egyház tagja, aki *igazhitű* (orthodoxos) volt; az igaz hit (orthodoxia) mértékei pedig a felsorolt *egyetemes* = *katolikus* tekintélyek voltak. *A katolicizmus eredete tehát ősrégi s létrejöttét a keresztyénség egy életbevágó önvédelmi érdekének köszöni*.

Viszont — amint látjuk — még ez a legrégebbi katolicizmus sem egyidős magával a keresztyénséggel. Még kevésbé azonos azzal, amit — helytelenül — ma szoktak érteni katolicizmus alatt; t. i. a római, pápai egyházzal és vallással.

RÉVÉSZ IMRE: Az őskeresztyénségtől az ellenreformációig

Szeptember havi események

Szeptember 5. Az istentisztelet utáni ebédet készítették és adományozták Kádas Jutka és Fejér Anna.

Szeptember 12. Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Magyar Ilona és András, a süteményt készítette Megyesi Gizella.

Szeptember 19. Második Református Piknik vasárnapja

Szeptember 26. Az istentisztelet után sor került a rendkívüli Közgyűlésre. Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Kenéz Ilona és Megyesi Gizella, a süteményt készítette Hajnal Ilona.

A Presbitérium a Gyülekezet nevében nagy szeretettel köszöni az asszonyok konyhai faradozást, és kéri asszonytestvéreinket, hogy mások is segítsenek az finom ebédek elkészítésében.

Szeptember havi adományok:

Orly Elvira (Philip G. Machell), Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$100.00
Moore Charles és Márta, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$20.00
Megyesi T. Gizella, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$20.00
Orly M. Elvira, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$50.00
Rácz János és Erzsébet, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$25.00
Magyary K. András, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$15.00
Megyesi T. Gizella, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$20.00
Tóth István, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$100.00
Orly M. Elvira, Orly Cyrill emlékére.....	\$200.00
Andre Varga Éva, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$25.00
Rácz János és Erzsébet, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$25.00
Székely Julianna, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$20.00
Megyesi T. Gizella, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$20.00
Orly Elvira (Philip G. Machell), Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$100.00
Takács Mária, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$50.00
Dittert László és Edit, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$20.00
Virágh Gizella, Isten dicsőségére hálaadásból.....	\$50.00

A Presbitérium nagy szeretettel köszön minden adományt és segítséget. Az Úr Isten gazdag áldása legyen az adakozó testvéreinkkel!

Gyülekezetünk betegeiért imádkoztunk. Kértük az Úr Isten kegyelmét életükre, hozza vissza beteg testvéreinket minél hamarabb körünkbe. Betegek a következő személyek voltak: Miroshichenko Ágnes, Madarász Pál, Fabó Zsuzsa, Görk Rózsa Olga, Hajnal József.

Második református piknik

Ez évi református piknikünk annak ellenére, hogy az időjárás nem volt a legkedvezőbb, elég jól sikerült. A vasárnap reggeli borús idő és záporok elég sok embert elriasztottak, de ennek ellenére is sokan eljöttek, végső soron ezt a piknikünket is sikeresnek könyvelhetjük el. Reméljük, hogy minden kedves vendégünk jól érezte magát, és jól szórakozott. Egyházunk nevében hálásan köszönjük a résztvevőknek a megjelenést, és a pikniken segítőknek a sok-sok faradozást és áldozatos munkát. A piknik hathatos sikere érdekében fáradhatatlanul dolgoztak egyháztagjaink. A flekkent sütötte és adományozta Rácz János. A kolbászt készítette és adományozta Vörös Máté, segített Vörös Dávid. A gulyást készítette Kenéz Ilona és Zoltán, a gulyáshoz a húst adományozta Vörös Ilona és Fövenyessy Katalin. A töltött káposztát készítették és adományozták Fövenyessy Katalin, Vörös Ilona, Megyesi Gizella. A körítéseket készítették és adományozták Fülöp Mária, id. Orly Elvira, Megyesi Gizella, Fövenyessy Katalin, Vörös Ilona, Rácz Erzsébet, Kádas Jutka, Jacqueline de Roover. Nagy mennyiségű házi paprikát adományozott és elárúsított Kádas Jutka. A kenyeret adományozta Kiszely Barnabás.

Szívbéli köszönet illessen minden hölgyet, aki a süteményeket készítette és adományozta, külön kiemelve Hajnal Ilona, Hajnal Blanka, Vörös Ilona, Magyar Ilona, ifj. Orly Elvira, Fejér Anna nevét. A sütemények eladásában segédkezett id. Orly Elvira, Márta Moore, Hajnal Ilona, Magyar-Köpe Blanka. Az élelmiszer eladásában segédkeztek Jacqueline és Monique de Roover valamint ifj. Orly Elvira. Az ételek kiadásában és felszolgálásában besegítettek Megyesi Gizella, Fülöp Mária, Rácz Erzsébet, Kenéz Ilona, Vörös Ilona, Boros Anna, Vörös Kamilla, Fövenyessy Katalin, Moore Márta, Kádas Jutka és Herczeg Borbála. A lángos készítésében segédkeztek Papp Lajos, Magyar-Köpe Gábor és Blanka, Vörös Ilona, Vörös Dávid és Kamilla, Megyesi Gizella, Kolányi Mária. Az italok árúsításában segédkeztek Herczeg Tamás, Boros József, Beszterczey Barnabás. A mosogatást elvégezte Torma József. A pénztárt kezelte Fövenyessy Katalin és Kolányi Mária, valamint Vörös Kamilla. Az asztalok megterítésében segédkeztek Kenéz Zoltán, Leemon Péter és Torma József. A szállításban segédkeztek Vörös Máté, Rácz János, Hegedűs László és Gabriella, Magyar-Köpe Gábor, Nagy Ferenc, Fövenyessy Károly. A sátrak felállítását végezte Rácz János és Borbély István és Kovács Árpád. Mindezt a munkát felügyelte és irányította Fövenyessy Károly. Piknik hangulatát emelte az Eszterlánc Népi Együttes tánca. Az Úr Isten áldja és őrizze minden résztvevő és segítő testvérünket!

Hirdetések:

- Hirdetjük a gyülekezetnek, hogy a következő bibliaórát szerdán, október 20-án, du. 7 órától tartjuk. Téma: **Az özönvíz.**

- Hirdetjük a gyülekezetnek, hogy Kádas Jutka zenetanárnő kezdeményezésére egy magyar kórust szeretnénk létrehozni. A kórus, Kádas Jutka vezetésével, a Magyar Református Templomban fogja próbáit tartani. Aki tagja szeretne lenni ennek az alakuló magyar kórusnak, kérjük hívja a lelkészi hivatalt. Az első kóruspróbát vasárnap okt. 10-én du. 2:00 órától, istentisztelet és ebéd után tartjuk.

- Értessítjük az öböl-környéki magyarságot, hogy az 1956-os forradalom emlékére rendszeresített: **SZABADSÁG SERLEG ÜNNEPSÉGÜNKET 2004. október 23-án, szombaton este 6:00** órai kezdettel tartjuk Egyházunknál, melyre mindenkit szeretettel hívunk és várunk.

Az ünnepség után, 7:00 órai kezdettel vacsorát szolgálunk fel, melyre kérjük előzetes jelentkezésüket (a 120 személyes férőhely miatt).

Ünnepi szónok: **Dr. Andre László.** Nívós kíséző műsorról gondoskodunk. Az ünnepséget a Templomban tartjuk.

Parkolásra az egy block-ra lévő "TARGET" parkolója, vagy a környező utcák alkalmasak.

Adomány a vacsorára: felnőtteknek \$15.00, diákoknak \$7.00

Jelentkezési határidő a vacsorához 2004. október 22, levélben Egyházunk címére, vagy a (650) 365-1535 illetve a (650) 365-1686 telefonszámokon.

- Hirdetjük a Gyülekezetnek, hogy 2004 október 24.-én vasárnap d.u. 3 órakor (NEM a szokásos 2-kor) a Magyar Szabadságharc évfordulóján koszorút helyezünk el a Gloria Victis emlékműnél San Francisco-ban, 505 Van Ness Ave a California State Building udvarán a városházzal átlósan szemben.

ŐRIZZÜK HŐSEINK EMLÉKÉT, AKIK ÉLETÜKET ÁLDOZTÁK A MAGYAR SZABADSÁGÉRT !

Az Öböl-környéki Szabadságharcos Szövetség nevében Rékay András, elnök.

- **Hirdetjük a Gyülekezetnek, hogy 2004. nov. 5-7 között az Amerikai Magyar Református Egyház Nyugati Egyházmegyéje gyülekezeteinek lelkészei és presbiterei a szokásos évi Presbiteri Konferenciát tartják Egyházunknál. A konferencia programja a következő lesz:**

2004. nov. 05: 15:00 - 16:00 Vendégek érkezése és fogadása
16:00 - Konferencia megnyitása, áhítat

16:30 - 19:00 Előadás és annak megbeszélése

19:00 - Vacsora

19:45 - Szabad program

2004. nov. 06: 09:00 - Áhítat

09:30 - 12:00 Előadások és annak megbeszélései

12:15 - Ebéd

13:30 - 16:00 Előadás és annak megbeszélése, konferencia zárása

16:00 - 20:00 Szabad program (San Francisco megtekintése)

20:00 - Vacsora

2004. nov. 07: 11:00 - Ünnepi reformációi istentisztelet. Igét hirdet Ft.

Demeter Andor püspök úr, az úrvacsoravétel alkalmából agendázik Nt. Szabó Sándor esperes úr.

13:00 - Ünnepi ebéd

16:00 - Vendégek eltávoztása

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

- **Hirdetjük a Gyülekezetnek, hogy a reformáció emlékünnepe alkalmából kiszolgálásra kerülő úrvacsorát, 2004. okt. 31-e helyett, 2004. nov. 7-én, a Presbiteri Konferenciát záró ünnepi istentiszteleten szolgáljuk ki.**

Gyászjelentés:

- Szomorú szívvel hirdetjük, hogy **Stupián Gyula** testvérünk, 2004. szept. 18-án visszaadta lelkét Teremtő Urának. Utolsó útjára szept. 22-én kísértük.

- Szomorú szívvel hirdetjük, hogy **Lőrinczi Mihály** testvérünk, 2004 szept. 22-én tért meg Mennybéli Atyjához. Utolsó útjára okt. 1-én kísértük Santa Rosaban.

- Szomorú szívvel hirdetjük, hogy **Görk Rózsa Olga** szobrásznő, a Gloria Victis emlékmű alkotója, 2004. szept. 28-án tért meg Teremtő Urához. Temetése 2004. okt. 2-án volt.

Az Úr adjon elhunyt testvéreink számára csendes nyugodalmat, gyászoló szeretteiknek erőt fájdalmuk elviseléséhez, és annak biztos tudatát, hogy lesz feltámadás, Krisztusban bízva mindannyian új életet nyerünk.